

Fidamiinia ja totuutta Nelson Mandelasta

Shalom!

Kun FIDA:n* Olli Pitkänen vuonna 2002 tapasi Nelson Mandelan, se oli yksi hänen "elämänsä merkittävimpiä kohtaamisia," eikä hän raaskinut VIIKKOON PESTÄ KÄTTÄNSÄ, jolla oli tervehtinyt tätä pyhää miestä – todellisuudessa marxilaista terroristia.

Ristin Voitto 51-52 kirjoittaa tästä hänen kokemuksestaan yhtyen täysin palkein siihen globaaliin Mandela-idolatriaan, joka hänen kuolemansa jälkeen on saavuttanut valtavat mittasuhteet.

Lehti ei turhaan saanut [ekumeniapalkintoa](#) vuonna 2008.

Kun Hitler nousi valtaan niin jokseenkin kaikki Saksan kirkot, niin protestanttiset (mukaanlukien helluntailaiset) kuin katoliset, kannattivat häntä. Taas on käynnissä yksi antikristuksen nousun kenraaliharjoitus ja kristittyjen suuri enemmistö osoittaa täsmälleen samaa sinisilmäisyyttä. Etelä-Afrikan vallankumous ei ollut demokratian voitto, vaan täysverinen marxilainen vallankumous. Neuvostoliitto "kaatui", mutta nyt meillä on EU – eurooppalainen neuvostoliitto ja Amerikassa myös on käynnissä marxilainen vallankumous ja presidentti on muslimi ja marxisti.

Vertaa liitteenä olevia Bileamin Aasin suomentamia artikkeleita ja tätä RV:n "fidamiinia."

*) FIDA oli alunperin helluntaiseurakuntien lähetystyön tueksi perustettu järjestö nimeltä Suomen Vapaa Ulkolähetys, josta kaikessa hiljaisuudessa on tehty kehitysyhteistyöjärjestö ja entiset lähetysaarnajat ovat nyt "kehitysyhteistyökoordinaattoreita." FIDA:n yhteistyökumppani, jolta se saa suuren osan rahoituksestaan, on siis maallinen valtiovalta, joka Raamatun mukaan on tämän maailman ruhtinaan, ilmapallan hallitsijan, talutusnuorassa. FIDA:n on siis oltava "poliittisesti korrekti" ja totuus ei sitä ole. Jonka leipää syöt, sen lauluja laulat.

Bileamin Aasi (Samuel Korhonen)